

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **G.K. i B.T.**

uniewinnionych od zarzutu popełnienia czynu z art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 6 listopada 2024 r.,

na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosku pełnomocnika interwenienta L. sp. z o.o. w L.

o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego od udziału w sprawie kasacyjnej oznaczonej sygn. akt I KK 162/23

p o s t a n o w i ł:

**na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.
wyłączyć sędziów SN Annę Dziergawkę i Pawła Kołodziejskiego
od udziału w sprawie.**

UZASADNIENIE

Do składu trzyosobowego Sądu Najwyższego wylosowanego do rozpoznania sprawy I KK 162/23 zostali wskazani m.in. pani Anna Dziergawka i pan Paweł Kołodziejski. Pełnomocnik interwenienta zażądał wyłączenia ich od orzekania w przedmiotowej sprawie, wskazując, że w związku z tym, że zostali powołani na swoje stanowisko na skutek rekomendacji KRS ukształtowanej w trybie określonym w ustawie z 8 grudnia 2017 r., nie spełniają wymogów niezawisłości i bezstronności.

Wniosek okazał się zasadny.

Jest bezsporne, że sędziowie wskazani w przedmiotowych wnioskach zostali powołani na stanowisko sędziów Izby Karnej Sądu Najwyższego na podstawie decyzji Prezydenta RP: z 7 marca 2022 r. i 26 maja 2023 r. wydanych po otrzymaniu rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa w składzie określonym ustawą z 8 grudnia 2017 r. Wadliwość tej procedury omówiona została w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20 i w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22, wynika też z normatywnej treści art. 41 § 1 k.p.k., art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 6 ust. EKPC i art. 47 Karty Praw Podstawowych. Rolą powołanych przepisów jest zagwarantowanie stronie prawa do bezstronnego, niezależnego i niezawisłego sądu, a takim może być wyłącznie sąd ustanowiony ustawą. W omawianej sprawie złożenie przedmiotowego wniosku o wyłączenie wskazuje w sposób oczywisty, że strona dostrzegła wady w procedurze powołania na stanowisko sędziów SN Anny Dziergawki i Pawła Kołodziejskiego, które będą prowadzić do naruszenia standardu z art. 6 ust. 1 EKPC, gdyby zasiadał on w składzie rozstrzygającym sprawę. Badanie zasadności wniosku należało poprzedzić dywagacją, że każdy polski sąd jest związany dokonaną przez ETPC wykładnią standardu z art. 6 ust. 1 EKPC (zob. post. SN: z 16 września 2021 r., I KZ 29/21; z 22 marca 2022 r., I KZP 13/21; z 15 września 2022 r., I KO 75/21), a to skutkuje przyjęciem, że rozstrzyganie w sprawie przez osobę powołaną do Sądu Najwyższego na stanowisko sędziego w wadliwej procedurze, wiąże się z istotnym i bardzo prawdopodobnym naruszeniem prawa strony do rozpoznania sprawy przez bezstronny i niezależny sąd ustanowiony ustawą w rozumieniu art. 6 ust. 1 EKPC, ale także standardu konstytucyjnego (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP). Takie stanowisko miało miejsce w wyrokach EKPC przeciwko Polsce: z 22 lipca 2021 r., nr 43447/19 w sprawie Reczkowicz, z 8 listopada 2021 r., nr 49868/19 i nr 57511/19 w sprawie Dolińskiej-Ficek oraz Ozimka oraz z 3 lutego 2022 r., nr 1469/20 w sprawie Advance Pharma sp. z o.o. a punkt widzenia Sądu Najwyższego wyrażony w postanowieniu z 16 września 2022 r., III KK 339/22 głoszący, że wejście w życie przepisów art. 29 § 4 – 25 ustawy o Sądzie Najwyższym nie może prowadzić do obniżenia standardu dopuszczalności badania bezstronności (...) sędziowskiej oraz określenia skutków ich braku,

wypracowanego w orzecznictwie TSUE i ETPCz” – ostatecznie dopełniło zasadności twierdzenia, że realizacja standardów wynikających z przepisów art. 41 § 1 k.p.k., art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 6 ust. EKPC i art. 47 Karty Praw Podstawowych wymagało wyłączenia od rozpoznania sprawy I KK 162/24 pani Anny Dziergawki i pana Pawła Kołodziejskiego.

Z tych powodów, kierując się zagwarantowaniem stronie prawa do bezstronnego i niezależnego sądu zapewnionego ustawą (art. 6 ust. 1 EKPC), a także biorąc pod uwagę konieczność wyeliminowania niepożądanych skutków prawnych w postaci żądania wznowienia postępowania na podstawie art. 540 § 3 k.p.k. oraz w celu ochrony Skarbu Państwa przed odpowiedzialnością odszkodowawczą, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

WB

[a!].